

Da ingen yderligere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 37 Stemmer.

Formanden: Sagen gaar nu til Folketinget.

Det næste Nummer paa Dagsordenen maa foreløbig udgaa, da Ordføreren for de ærede Medlemmer, der have stillet Ændringsforslag, først kan komme til Stede paa et senere Tidspunkt.

Man gik derefter til:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om danske Konsulers Doms- og Øvrighedsmyndighed paa Steder, hvor Danske ikke ere undergivne Landets Jurisdiktion, m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 137 ff., Udvalgets Erklæring i Tillæg B. Sp. 593).

Intet Ændringsforslag var stillet.

Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg skal anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget i dets nu foreliggende Skikkelse. De Ændringer, som ere foretagne i det andet Ting, ere ikke af nogen som helst indgribende Betydning. Den eneste af dem, som har nogen Realitet, er den, at man har ønsket at faa en Bestemmelse indført om, at den, der er arresteret efter Konsulens Ordre, skal have Lov til at raadføre sig med en retskyndig eller anden Mand, som han har Tillid til, men, saa længe Undersøgelsen staar paa, dog kun under Tilsyn af Konsulen, hvilket altsaa bethyder, at Konsulen kan forlange at være til Stede under denne Samtale for at høre, hvad der tales om, og maa være berettiget til at forbyde dens Fortsættelse, hvis den kommer til at strejfe ind paa Emner, som det i Undersøgelsens Inter-

esse ikke kan tillades at samtale om. Denne Bestemmelse er nærmest motiveret derved, at man har ment, at medens det her i Landet er Regel, at Undersøgelsesdommeren er berettiget til at forbyde enhver Forbindelse mellem tiltalte og Omverdenen, saa vilde det være noget betænkeligt at affikere paagældende herfra i Udlandet, hvor Undersøgelsen jo lægges i Hænderne paa en Mand, der ikke frembyder samme Garanti som en dansk Dommer, idet han jo som oftest slet ikke vil være retskyndig eller i alle Tilfælde ikke vil kunne kende den danske Lovgivning. Jeg tror ikke, at den hele Sag har nogen synderlig praktisk Betydning og har derfor ikke ment, at der var Grund til at modsætte mig dette Ændringsforslag, som jeg heller ikke tror, at man fra Uderigsgjæmsministeriets Side har noget at erindre imod. — De øvrige Ændringer, der ere foretagne i Lovforslaget, ere af ganske underordnet Betydning, og jeg tror derfor, at man godt kan nøjes med det, saaledes som det nu er. Jeg tillader mig derfor at anbefale Tinget at vedtage Forslaget i den Skikkelse, hvori det er oversendt fra Folketinget til dette Ting.

Ordføreren (Goss): I Overensstemmelse med den Erklæring, der er afgivet af Udvalget, kan jeg ogsaa ganske tilraade at vedtage Lovforslaget uforandret i den Skikkelse, hvori det er kommet. Det er ganske rigtigt, som den højtærede Justitsminister bemærkede, at den omtalte Ændring er Hovedændringen, som er foretaget; men den kan af de Grunde, som ere fremhævede, formentlig ikke volde nogen Betænkelighed. — Der er en anden Forandring, som er gjort, der kan siges i alt Fald at være af nogen, om end ikke af større reel Betydning. Det er den, at ny Indsigelser ved Appel af disse Konsularretters Domme kunne fremsættes uden Bevilling. Det kan Udvalget saa meget mindre have noget imod, som der allerede i Udvalget her i Tinget var en Del Stemning derfor, ligesom det ogsaa kom frem under Forhandlingen, at man kunde ønske en saadan Bestemmelse, hvilken man dog ikke vedtog, da det jo i Virkeligheden ikke har saa overordentlig meget at betyde, efter som en saadan Bevilling, hvis den trævedes, selvfølgelig vilde blive givet under disse Forhold. — Alle de andre Ændringer